

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, No. 206. En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN, te Amsterdam... 17.— en Buitensteden franco... 18.— Advertentien, ZEVEN REGELS of minder... 1.75. Elken regel meer... 20. ZEGEL voor elke advertentie en herhaling... 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

De Grondwets-Hervorming,

VOLGENS

Mr. J. R. THORBECKE.

X.

Ook het tweede lid van het 1ste artikel der Pr. geeft stof tot een paar aanmerkingen, van geringe beduidenis in vergelijking met de reeds aangestipte gewigtigere stukken, maar niet onbelangrijk nochtans, in zoo verre daaruit al aanstonds blijkt, dat ook zelfs die veranderingen of verbeteringen des Hoogleeraars, die enkel den stijl of de bewoordingen schijnen te betreffen, niet altijd die juistheid en gepastheid hebben, welke zijne vrienden in hem roemen.

Er is geene reden altoos, om de woorden: op het Hertogdom Limburg is de grondwet toepasselijk. Pr., doelmatiger te achten dan die, welke de H. G. opzigtelijk Luxemburg bezigt: zal dezelfde grondwet hebben. liet woord toepasselijk beteekent kunnende toegepast worden. Maar alle vermelding der Grondwet is hier overbodig, omdat het van zelve spreekt, dat die voor het gansche Rijk moet gelden, mits behoudens de betrekkingen van het hertogdom tot het Duitsch Verbond. Te regt, derhalve, zwijgt het W. O. a. er van.

In plaats van betrekkingen, verkiest de Hoogleeraar regten; de Pr. zegt: behoudens de regten van het Duitsch Verbond. Het Duitsch Verbond heeft regten op elk van deszelfs deelen, maar deze hebben wederkerige regten op het Verbond. Beide zijn in het woord betrekkingen, slechts de eerstgenoemde in des Hoogleeraars bewoording, bevat.

Voorts ontbreekt in de Pr. de gansche tweede alinea van het 1 art. W. O. a:

Het Groot-Hertogdom, in de grenzen bepaald bij de tractaten, gesloten te Londen, den 19 April 1839, blijft, bij afzonderlijk bestuur, onder dezelfde soevereiniteit als het Koninkrijk der Nederlanden, behoudens de Erfvolgving van het Huis van Nassau, vastgesteld bij het Erb-Verein van 1793.

Die vermelding van het Groot-Hertogdom in de Nederlandsche Grondwet is ondertusschen zeer gewichtig. Het Groot-Hertogdom wordt daardoor wel niet een gedeelte van het Rijk, maar het is, als ware het, in eene daarmede gelijk staande verbandenis met hetzelfde gesteld. Het groote voordeel van des Konings lidmaatschap in het Duitsch Verbond wordt daardoor, behoudens alleen de nog verre verwijderde erfvolgving, aan het Rijk verzekerd. Er schijnt zelfs uit af te leiden, dat de Souvereiniteit over het Groot-Hertogdom, uitgezonderd enkel het geval van die erfvolgving, even als over elk gedeelte des Rijks en der Overzeesche Bezittingen, aan het Regerend Stambuis moet verblijven, en niet anders dan met goedkeuring der Staten-Generaal zou kunnen worden afgestaan. Immers, zonder die goedkeuring der Staten-Generaal, ware kwalijk de verandering in de Grondwet te bewerkstelligen, welke zoodanige afstand in het artikel, zoo als bij het W. O. voorgesteld, zoude vereischen. De vermelding van die onafgeheugheid der Souvereiniteit in de Grond-

wet is te meer een wezenlijk geschenk aan het Rijk, vermits dit zelve daardoor in eene betrekking van natuurlijk bondgenootschap met het magtige Duitsch Verbond geplaatst wordt, waaraan ligt eene verdere ontwikkeling te geven is tot gemeenschappelijke verdediging, des noods, tegen onze natuurlijke vijanden, de aan den altijd verontrustenden invloed der revolutionnaire beginselen ter prooi gestelde Staten, met welke laatstgenoemde wel, ook, betrekkingen van vriendschap te onderhouden zijn, doch niet dan onder de stilzwijgende voorwaarde: zoo lang als het duurt.

Art. 2 Pr. en W. O. is zonder wezenlijk verschil.

Art. 3 Pr. zoude, wat de bewoordingen betreft, als eene verbetering van het zelve artikel der H. G. aan te merken kunnen zijn. Het meest opmerkelijk is daarbij hetgeen de AANT. op dat art. van de Herziening van 1815 te kennen geeft, bl. 5. «Men vertaalde in 't Fransch, — en wederom uit het Fransch.»

Met welke achteloosheid dit geschiedde, blijkt uit hetgeen de AANT. er verder, bij art. 59, bl. 70, van aanmerkt:

De Grondwet van 1814 moest voor de Fransch sprekende leden der Commissie in die taal worden overgebracht. Na overweging der Grondwet in die zelfde taal, moesten de aangenomen artikelen weder in het Neêrduitsch worden vertaald. Hierbij schijnt men in dit, en andere gevallen, den oorspronkelijken tekst, dien der Grondwet v. 1814, ook waar de Commissie niets had veranderd, ter zijde te hebben gesteld om op nieuw en onmiddellijk uit den Franschen tekst te vertalen. Zoo kwam wel eens, hoewel deze de Grondwet v. 1814 woordelijk gevolgd ware, in den Neêrduitschen tekst der Grondwet v. 1815 een ander woord, dan wat de Grondwet v. 1814 had gebezigd.

Art. 4, eerst bij de Herziening van 1815, en wel, naar het schijnt, voornamelijk op verlangen van de Noordelijke leden der commissie, ingelascht, bleek al ras niet voor eene onvoorwaardelijke uitvoering vatbaar te zijn. De Staatscourant n°. 15, 28 bijvoegs., n°. 29—34 van het jaar 1818, en n°. 282—286 voor 1829, behelst de verhandelingen, tot welke hetzelfde in de Tweede Kamer aanleiding heeft gegeven. Bij eene andermalige Herziening zoude dienvolgens de vereischte verbetering in aanmerking te nemen zijn. Volge hier het artikel, met heigene de Pr. als gepaste bijvoeging voorstelt:

H. G. Art. 4. Allen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, hetzij ingezetenen of vreemdelingen, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen.

Pr. Art. 4. Allen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, hetzij ingezetenen of vreemdelingen, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen.

De werking van dezen regel kan, met opzigt tot vreemdelingen, in buitengewone omstandigheden, voor zekeren tijd worden geschorst door eene wet, die den Koning met zulk eene magt over de vreemdelingen bekleedt, als noodig schijnt.

De Koning kan verdragen met vreemde Mogendheden sluiten over uitlevering van vreemdelingen, opgevoerd van wege geregtelijke vervolging. De wet bepaalt echter de algemeene voorwaarden, op welke dergelijke verdragen mogen worden aangegaan, en inzonderheid de misdrijven, uit hoofde van wier vervolging de Koning zich tot uitlevering kan verbinden.

Niet ongegrond, zeker, schijnt de vraag, AANT. bl. 7:

«Zoo het artikel niet belet, dat een vreemdeling worde uitgezet of uitgeleverd, welk onderscheid is er dan, ten aanzien van de bescherming aan vreemdelingen toegestaan, tusschen Nederland en de Landen, waar het beginsel van vreemdelingenregt — noch Constitutioneel, noch bij de gewone wetgeving ingevoerd is?» Doch blijft daartegen aan te merken, dat de toepassing, zoo als die bij de verhandelingen in de genoemde jaren is toegelicht geworden, in de praktijk weinig zwaarigheid schijnt op te leveren.

Art. 5. H. G. verschilt niet van art. 5. Pr.

Art. 6 en 7 worden in de Pr. tot één artikel zamengetrokken en bekort, waarop weinig aan te merken schijnt, ten zij dat de bewoording stemregt (H. G. oefening van het stemregt) gepaster te vervangen zou zijn door bevoegdheid om eene stem uit te brengen tot de benoeming van kiezers of ook om tot het kiezerschap benoembaar te zijn. De bevoegdheid om deel te nemen aan de stemming verschilt van die om deel te nemen aan het kiezerschap of aan de provinciale en plaatselijke besturen, in zoo verre als de eerste door alle de bevoegden kan worden uitgeoefend, de laatste slechts ten gevolge der daartoe geschiede benoeming. Voor het overige is beide eene bevoegdheid, niet dan op de daartoe gestelde voorwaarden verleend.

Opmerkelijk is hierbij des Hoogleeraars redenering.

AANT. bl. 12. Bij onze staatsregelingen voor de Grondwet van 1814 waren:

1°. algemeene gronden en regels der stemgeregtigheid, als eener staatsburgerlijke bevoegdheid,

2°. algemeene bepalingen omtrent de voorwaarden der uitoefening van het stemregt, ook in zoo verre deze uitoefening plaatselijk was of van iets plaatselijks afhing,

3°. algemeene beginselen omtrent de verkiesbaarheid tot departementaal en gemeentebestuur,

hetzij door de Staatsregeling zelve vastgesteld, hetzij aan de gewone wetgeving te bepalen overgelaten.

Hierin komen bijkans alle nieuwere Europeesche Grondwetten met de onze voor 1814 overeen, terwijl zij het stemregt en de bevoegdheid van deelneming aan provinciaal en stedelijk bestuur behandelen en beschrijven als deelen van het algemeen lidmaatschap van Staat, of daaraan ondergeschikt.

Van waar, dat wij in 1814 dezen weg verlieten?

De Schets van Hogendorp, welke de Commissie, belast met het opstellen der Grondwet van 1814, tot leidraad harer overwegingen nam, liet het begrip van Staatsburgerschap geheel ter zijde. Zij kent, behalve de kans van afgevaardigden tot de Staten van de Provinciën, door de provinciale Ridderschappen en Stedelijke Regeringen, beide op den ouden voet, en van afgevaardigden tot de Staten-Generaal, door de Staten der Provinciën te doen, geen ander dan een lokaal stedelijk stemregt, ondergeschikt aan voorwaarden, in ieder stad afzonderlijk voor te schrijven.

Onjuist is hierin de stelling, dat bijkans alle nieuwere Europeesche Grondwetten met de onze voor 1814 (die der revolutionnaire regeringen, namelijk,) overeenstemmen in de aanneming van algemeene gronden en regels der stemgeregtigheid. Meer dan de helft der nieuwere Europeesche constitutiën, alle die der Duitsche Staten, zijn op het beginsel van de oude onderscheiding van standen gegrond.

Dat de Schets van Hogendorp het begrip van Staatsbur-

MINNENWERK.

DE HONDERD DUKATEN.

Een familie-lafereel uit den vroegeren tijd.

Zachtens speelde het soele lentewindje met de geurige bloesems van het digt beschaduwde priël, waarin een klein vriendschappelijk vrouwengezelschap om de nette koffijtafel was gezeten. Erwaardig door hare hooge jaren, inkomend door het zoet vriendelijk gelaat, zat de vrouw van den huize, de gravin weduwe van BOENBACH, in een wijden gemakkelijken leunstoel, omgeven door omringde edele vriendinnen uit de nabuurschap. De gezelschapsdame diende den gravin drank toe, terwijl een bediende den zwaren zilveren sukkapot aanbood, en een tweede hem volgde met een schotel aangepreken, dat de schotel den bodem liet zien, toen graaf BENDRIK, de eenige erfgaaf, met een vriendelijken groet in den kring der vrouwen trad. — «Reeds terug, mijn zoon?» zeide de gravin; «ik had u heden zoo vroeg niet verwacht.»

«Den persoon, dien ik spreken moest, vond ik niet te huis,» antwoordde hij, en zich vervolgens wendende tot LUITGARDE, de gezelschapsdame, welke dikwijls aan zijne onschuldige scherts ten doel stond, vervolgde hij met een schalkschen glimlach, «en nochtans kom ik juist nog vroeg genoeg om de koffij koud en de wafelen verdwenen te vinden.»

«Dit maal kon de graaf zich toch wel vergissen,» hernam deze. «Eene zorgvuldige huismoeder moet, niet minder dan een beraden veldheer, op alle gevallen voorbereid zijn.» Tevens gaf zij een der bedienden eenen wenk, en spoedig verscheen eene nieuwe kan koffij en een tweede schotel, LUITGARDE wel wist, dat de graaf het gaarne had.

«Gij hebt mij waarlijk, als een beraden veldheer, volkomen uit het veld geslagen, en ik ben verplicht der zorgvuldige huismoeder om vergiffenis te biddeu,» zeide de graaf, toen zij hem het volgeschonken kopje aanbood, en zag haar tevens zoo welsprekend aan, dat het lieve meisje hoogblozend

de oogen nedersloeg, en zij te vergeefs naar een schertsend wederantwoord bleef zoeken.

Terwijl de graaf de aangeboden verkwikking genoot, en het gezelschap in een drok gesprek was, zat de gravin eene wijl in stille overpeinzing verloren. Eindelijk nam zij eene tusschenpoosing te baat en sprak:

«Ik heb reeds sinds lang een bijzonkernis als deze, mijne lieven, gewenscht, om te spreken van eene zaak, die mij na aan het hart ligt, en hetgeen eene stem in mijn binnenste mij verbiedt langur uit te stellen. Mijn wensch is, namelijk, dat gij, mijne LUITGARDE, mij, in tegenwoordigheid onzer vriendinnen, plegtig zoudt beloven, mijnen zoon niet eerder te verlaten, dan wanneer gij tot een huwelijk mocht komen, en dat gij de huishouding eveneens zult blijven besturen, als gij zults tot dusverro, naar mijne verordening, gedaan hebt. U, mijn lieve zoon, leg ik de verplichting op, steeds voor het welzijn mijner getrouwe LUITGARDE te zorgen; want zij is mij als eene dochter geweest, en heeft steeds onderworpen mijnen raad en mijn onderrigt aangenomen, zoodat ik het luide moet erkennen: gedurende de zes jaren, dat zij bij mij is geweest, heeft zij mij nimmer slechts de geringste reden tot ontvredenheid gegeven. Daarom acht ik het pligtmatig, dat gij u ten heiligen regel stelt, hare goedheid en liefde, mij betoond, dankbaar te vergelden.»

«Alles, wat tot hare rust en genoegen kan strekken, lieve moeder, zal ik met een blij gemoed toebrengen, daar ik mij aan uwe trouwe liefderijke verzorgster, ook zonder uwe voorspraak, voor eeuwig verplicht gevoel,» sprak de graaf, met moeijelijk onderdrukte aandoening.

LUITGARDE kon niet zóó hare gemoedsbeweging beheerschen. Zij zank voor de gravin op de knieën, drukte derzelve hand aan de lippen, en poogde te stamelen, maar zij kon niet.

«Gij belooft mij het?» vroeg de gravin vriendelijk, het meisje oprigtende.

«Ja,» zeide LUITGARDE, en traan biggelden over hare waogen; «maar God doe den tijd verre afzijn, waarin ik die gelofte zal moeten vervullen.»

«Zoo de Hemel wil, mijn kind,» hernam de gravin; «maar, lieve, wisch uwe tranen af. Gij moogt de vrolijkheid mijner gasten niet storen. Ga, mijn kind, bezorg den avondmaaltijd, en kom dan met uwe luit en zing ons een hartelijk lied...»

De gasten waren vertrokken. De gravin was met LUITGARDE alleen. Nu sprak de eerste:

«Het heeft u misschien verwonderd, mijn kind, dat ik mij? u sinds lang bekende wensch in tegenwoordigheid mijner vrienden ten p-aak bragt, en daarom mag ik voor u niet verbergen, dat ik daarmede eene bijzondere bedoeling had. De wereld moest weten, dat gij na mijn verscheiden de huishouding mijns zoons blijft besturen, naar mijnen wil en wensch, opdat gij, noch hij dan in een kwaad gerucht komt.»

«Mijne weldoenster,» hernam LUITGARDE, «nog eene vraag ligt mij zwaar op het hart?» — «Weike, mijn kind?»

«Ben ik door mijne gelofte voor altijd aan het slot Grinnald gebonden, of mag ik het verlaten, wanneer graaf BENDRIK in het huwelijk treedt,» antwoordde LUITGARDE, niet zonder blykbare verlegenheid.

De gravin peinsde eenige oogenblikken. Eindelijk zeide zij: «Dit zij aan uwen vrijen wil gelaten: ik wensch slechts, dat gij mijnen zoon niet verlaat, zoo lang hij alleen het levenspad bewandelt, en gij voor u zelve op Grinnald huisvesting en verzorging kunt vinden, ingevalle gij niet huwt.»

«Dank, vurige dank, mijne weldoenster, voor deze vrigeving. Gij hebt mij daardoor meer dan het halve leven weder geschonken,» riep het meisje.

«Waarom, mijn kind? Bestormt ook soms de hoogmoed uw hart?.... Zoudt gij wellicht der toekomstige gravin niet onderdanig kunnen zijn?» LUITGARDE bloosde. «Vergeef mij....» stamelde zij.

Het voorgeveel van haar naderend uiteinde, hetwelk de gravin in den laatste tijd dikwerf had te kennen gegeven, werd spoedig bewaarerd. Nog eer de zomer voor den herfst was geweken, betreurde graaf BENDRIK en LUITGARDE de zacht ontslapene.

LUITGARDE was nu een rank, schoon, krachtvol man van acht en dertig jaren; LUITGARDE was haar negen en twintigste ingetreden. Zij was, wel is waar, geene uitblinkende schoonheid; maar hare ebele gestalte, aanneminnig voorkomen en wellevende manieren beiden onwonderstaankbaar. Zij was de eenige dochter van eenen officier, die haar niets dan eene goedvoeding en kansen palanen, waaraan de brave vader zich dan ook alle opofferingen had getroost. Bij den dood harer ouders stond zij, geene nauwe betrekkingen hebbende, alleen in de wereld. Welwillende vrienden hadden

POTASCH. In dit artikel was de handel zeer gering; van St. Peteraburg...

KATOEN. De markt blijft stil, doch zonder prijaverandering. Americ. wordt...

IN TERWEE. In Terwee is deze week niets van eenig belang omgegaan, maar de prijzen...

GRONINGEN. 28 Februarij. Dwaalf onse wateren binnenwateren bealoten zijn, hadden wij weinig...

LEEUWARDEN. 28 Februarij. Door het bealoten water waren de aanvoeren heden gering, en de handel...

MON COERT. Torwa. 120, 122 & nieuwe f 2.25, 50; 124, 126 &...

Kunsten en Wetenschappen. De doorloope de Tentoonstelling VAN SCHILDER- EN ANDERE KUNSTWERKEN.

Advertentien.

(5270) Heden beviel zeer voorspoedig van een welschaps DOCHTER SARA DRESDEN...

(5271) De Verkoop van SCHEEPS-GEREEDSCHAPPEN en PROVISIE, tegen 9 Maart aangeslagen...

(5272) Nederlandsche Handel-Maatschappij. De DIRECTIE maakt bekend, dat door haar stllen geveld worden:

Te Rotterdam, op Dingsdag den 7 April 1840. 1,348 Kisten Java INDIGO...

Te Amsterdam, op Vrijdag den 10 April 1840. 1,203 Kisten Java INDIGO...

(5273) NICOLAAS HENRI DE GROOT, JAN HENDRIK HACKMAN ASSCHENBERG en HENRICUS CALKOEN HZ., MAKELAARS...

zullen, op Dingsdag den 10den Maart 1840, des Namiddags ten Half Twee ure...

(5274) P. J. STAEDEL, G. DE VRIES, J. STEKHOFF, A. F. STAALMAN en F. M. TISSEL, MAKELAARS...

zullen, ten overstaan van H. J. THEESING, Deurwaarder, op Woensdag den 25sten Maart 1840...

(5275) A. KERSJES, J. W. NIENHUIS, N. J. TEN BOSCH, H. NOLMAN, B. H. TIMMER, P. H. BODEMAN, G. DE VRIES Jz., P. J. SMITUIJSEN en D. BETH, MAKELAARS...

zullen op Maandag den 23sten Februarij 1840, des Middags ten 12 Ure...

Negen Stuks JAAGSCHUITEN, No. 1 a 9, gediend hebbende in het Veer tusschen Amsterdam en Haarlem...

(5276) Onderlinge Maatschappij VOOR DE BELANGEN VAN KINDEREN, Gevestigd te 's GRAVENHAGE.

De Derde Algemeene Vergadering plaats gehad hebbende, den 29 Januarij ll., zoo is de door de Directie daarin aan Commissarissen en Deelhebbers...

Commissarissen vinden dat ook thans weder allen grond, om de Deelname in deze nuttige Onderneming algemeen aan te bevelen.

(5277) In het Depot van MEUBELN, in de Warmoesstraat, No. 169, is eene aanzienlijke Partij MEUBELN aangekomen uit de Fabrik der Heeren HERINCKX & COMP., te Brussel.

Door de Heeren HOPE & Co. is berigt, dat op den tweeden Maart en volgende werkdagen, ten Kantore van de Kassiers SWARTH en SCHELLWALD...

Commissarissen en Directeuren van de Hollandsche BRAND- en LEVENSVZERKERING SOCIETEIT, hebben geresolveerd, met primo Maart 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

De Heeren HOPE & Co., KETWICH & VOONBERG en de Wed. W. BORSKI hebben geadverteerd, dat de COUPONS, verschoven in America den 1 Januarij 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

De Heeren HOPE & Co., KETWICH & VOONBERG en de Wed. W. BORSKI hebben geadverteerd, dat de COUPONS, verschoven in America den 1 Januarij 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

De Heeren HOPE & Co., KETWICH & VOONBERG en de Wed. W. BORSKI hebben geadverteerd, dat de COUPONS, verschoven in America den 1 Januarij 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

De Heeren HOPE & Co., KETWICH & VOONBERG en de Wed. W. BORSKI hebben geadverteerd, dat de COUPONS, verschoven in America den 1 Januarij 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

De Heeren HOPE & Co., KETWICH & VOONBERG en de Wed. W. BORSKI hebben geadverteerd, dat de COUPONS, verschoven in America den 1 Januarij 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

De Heeren HOPE & Co., KETWICH & VOONBERG en de Wed. W. BORSKI hebben geadverteerd, dat de COUPONS, verschoven in America den 1 Januarij 1840...

W. VERWEIJ AEL. en C. VAN GOOR. Directeuren in de Societeit van Eigendom der Plantage MORGENSEN...

Schouwburg, Concert. STADS SCHOUWBURG. Woensdag den 4 Maart 1840. MAURICE, Tooneelstuk, in twee Beden...

Salon des Varietés, in de Ne. Dingsdag 3 Maart 1840. ADOLF EN MARIA, Zangspel, in één Bede...

Extracten uit de Tweede Editie van MAANDAG 2 Maart 1840. NEDERLANDEN. AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...

AMSTERDAM 1 Maart. Naar men vernemt, heeft de Nederlandsche ring met den Senaat van het gemeenbest van Lubbeck...